

ZAGAĐENJE VAZDUHA

Sadržaj:

Uvod	1
Efekat staklene bašte	2
Kisele kiše	4
Uništavanje ozonskog omotača	6
Trend globalnog zagrevanja	8
Protokol iz Kjotoa	9
Zaključak	10
Literatura	11

1.Uvod:

Čist vazduh je osnov za zdravlje i život ljudi, kao i čitavog eko sistema. Vazduh je smeša gasova koja čini atmosferu, a sastoji se od 4/5 azota, 1/5 kiseonika i vrlo malih količina plemenitih gasova, ugljen dioksida, vodonika, ozona, vodene pare i raznih nečistoća. Nevolje nastaju kada se ovaj odnos poremeti.

Zagađeni vazduh utiče na različite načine na zdravlje ljudi i čitav ekosistem. Atmosfera služi kao sredstvo transporta zagađujućih materija do udaljenih lokacija i kao sredstvo zagađenja kopna i vode. Zagađenje vazduha zavisi prvenstveno od tipa zagađivača.

Glavni izvor zagađenja vazduha su zagrevanja domaćinstava, industrijske aktivnosti i saobraćaj.

Najčešće zagađujuće materije su ugljen monoksid (CO), sumpor dioksid (SO₂), azot dioksid (NO₂), mikročestice čađi. Specifične zagađujuće materije vazduha su i olovo, kadmijum, magnan, arsen, nikel, hrom, cink i drugi teški metali i organski spojevi koji nastaju kao rezultat različitih aktivnosti.

Ugljen monoksid (CO) je veoma otrovan gas, bez boje, mirisa i ukusa. Ovaj gas nastaje prilikom nepotpunog sagorevanja fosilnih goriva. Koncentracija od 1% CO u vazduhu je smrtonosna. Ugljen monoksid je toksičan u visokim koncentracijama i indirektno doprinosi globalnom zagrevanju kao prekursor ozona. Emisije potiču uglavnom od saobraćaja. U Evropi se emituje oko 125M tona, ili 11% od ukupne svetske emisije ovog gasa.

Procenjuje se da emisija sumpornog dioksida (SO₂) u Evropi iznosi 39M tona godišnje. Emisija SO₂ jedinjenja drastično je veća u zimskom nego u letnjem periodu, zbog sagorevanja fosilnih goriva. Zimski smog pojavljuje se najčešće i najviše u centralnoj, južnoj i jugoistočnoj Evropi. Zato su vlasti u državama ovih regiona krenule u kampanju za redukciju upotrebe vozila u centralnim gradskim delovima.

Koncentracija SO₂ u atmosferi zapadno-evropskih gradova primetno je opala u odnosu na 1970. godinu. Pad koncentracije SO₂ u atmosferi rezultat je redukcije korišćenja fosilnih goriva u zagrevanju domaćinstava.

Emitovane kisele supstance kao što su SO₂ i azot dioksid (NO₂) u atmosferi se mogu zadržati i do nekoliko dana i za to vreme preći razdaljinu i do nekoliko hiljada kilometara, gde se preobražuju u sulfurnu i azotnu kiselinu. Primarni polutanti SO₂ i NO₂ i njihovi reakcioni proizvodi nakon njihove depozicije i promene padaju na površinu zemlje i površinskih voda (kisele kiše) gde uzrokuju zakiseljavanje sredine. Efekti acidifikacije odražavaju se na: vodene organizme koji su osetljivi na povećanje koncentracije vodonikovih jona u zemljištu, ljudi takođe trpe posledice acidifikacije zbog konzumiranja površinske ili podzemne vode koje često imaju neprimeren pH faktor i povećanu koncentraciju metala.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com